

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

Міжнародна науково-практична конференція

**АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА:
ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ**

**Інноваційні психолого-педагогічні, лінгвістичні та
правові засади аграрної науки в умовах міжкультурної
аграрної комунікації**

21 жовтня 2021 року

Біла Церква
2021

наявністю у її членів персоніфікованих у зв'язку з їх становищем у сім'ї права та обов'язків [3].

З попередньо зазначеного можна зробити висновок, що сім'я в соціологічному значенні є поняттям ширшим за юридичне її значення. Метою створення сім'ї в різні періоди часу вважається продовження роду, що в свою чергу «дитина» яка народжується автоматично набуває права на життя. Різноманітні аспекти права людини на життя продовжують привертати увагу багатьох вчених, а наукові уявлення про зазначене фундаментальне право й надалі доповнюються здобутками як теорії держави і права, так і галузевих юридичних наук. Проте, до цього часу залишаються невизначеними ціла низка питань, пов'язаних з розумінням сутності «життя» як правової категорії, «права людини на життя», його ознак, структури та гарантій. Зважаючи на це, нагальною необхідністю є підготовка нових комплексних досліджень теоретико-правового характеру права людини на життя.

Зважаючи на те, що Конституція України не містить конкретної вказівки, що слід вважати початком життя з юридичної точки зору, виникає цілком закономірне питання, чи можна вважати моментом початку життя момент зачаття, або момент формування організму, або момент початку роботи головного мозку тощо. Відповідь на зазначене питання не видається достатньо простою. Слід наголосити, що навіть у канонічному праві немає єдиного підходу щодо моменту визначення початку життя людини «дитини». Так, пов'язуючи момент початку життя з тим, коли тіло стає «помешканням» для душі, деякі богослови стверджують, що душа вселяється в людину з моменту зачаття [1].

Законодавство України передбачає право на шлюб його реєстрацію і створення сім'ї і відповідно в подальшому продовження роду шляхом початку нового життя, народження дитини. Словник української мови визначив сім'ю як групу людей, що складається з чоловіка, жінки, дітей та інших близьких родичів, які живуть разом: родину. Сім'я в соціологічному значенні – це заснована на шлюбі чи кровному спорідненні невелика група людей, члени якої пов'язані спільним побутом, взаємною моральною відповідальністю та взаємодопомогою. Сімейний кодекс не містить конкретного визначення сім'ї у юридичному значенні, у ст.3 лише зазначається, що сім'я є первинним та основним осередком суспільства, а також дається визначення складу сім'ї до якого належать особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки [1].

Отже, з переліку прав які передбачені Конституцією України право на життя і право на сім'ю мають саме вагоме і первинне значення в суспільстві для людини і які дуже тісно зливаються в одну мету реєстрація шлюбу, створення сім'ї і продовження роду, тобто початку нового життя, народження дитини.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Кузьменко Я.П. (Аргат) Теоретико - правові засади права людини на життя: автореферат... канд. юрид. наук: 12.00.01/ наук. Керівник В.В. Ладиченко; НПУ імені Н.П. Драгоманова. Київ, 2015. 20 с.
2. Електронний архів Міністерство юстиції. URL: minjust.gov.ua Реалізація природного права на шлюб, сім'ю, материнство та батьківство: Директор Департаменту у справах цивільного стану громадян та нотаріату Міністерства юстиції України Л.М. Павлова – Назва з екрану.
3. Сімейне право України : підручник / Т.В. Боднар, В.С. Гопанчук, О.В. Дзера та ін. ; за аг.ред. Т.В. Бондар та О.В. Дзери. К: Юрінком Інтер, 2016. 520 с.

УДК 342.6

МАКАРЧУК В.В., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ-ПРАВООХОРОННИЙ ОРГАН ІЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ ДЕРЖАВИ

В тезах розглядається Державне бюро розслідувань України як правоохоронний орган із забезпечення державної політики у сфері національної безпеки і оборони держави.

Ключові слова: Державне бюро розслідувань України, правовий статус, посадові особи, національна безпека, державна політика.

У даному дослідженні звертаю увагу до правоохоронного органу, який забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері національної безпеки і оборони - Державне бюро розслідувань України (далі - ДБР), який здійснює свої функції з метою запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування кримінальних правопорушень, що вчинили: вищі посадові особи, службові особи Національного антикорупційного бюро України, Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, особи, які вчинили військові злочини.

Як показує статистика, наслідки від вчинення більшості окремих злочинних діянь посадовими особами, які наділені спеціальним статусом і, як правило, мають глибокі знання у певній державно-управлінській, правоохоронній, судовій та інших владних сферах правовідносин, можуть мати ще більш значні деструктивні для економіки країни ризики, аніж від протиправних дій майже всіх пересічних громадян. Крім цього кримінальне провадження щодо вищевказаних осіб передбачено окремою главою Кримінального процесуального кодексу України (Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб, глава 37), є диференційованим, так, як передбачає особливі порядки початку досудового розслідування, повідомлення про підозру, особливі порядки притягнення до кримінальної відповідальності та обрання запобіжного заходу [1].

Перелік повноважень ДБР визначено в статті 6 Закону України «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 р. № 794-VIII [2]. Реалізуючи свою діяльність у сфері забезпечення національної безпеки і оборони держави, згідно даної статті вказаного Закону України, на ДБР покладається: «припинення і розкриття злочинів в межах, які входять до його компетенції; здійснення оперативно-розшукової діяльності та досудового розслідування злочинів, віднесених до підслідності ДБР; здійснення розшуку осіб, які переховуються від слідства та суду за злочини, розслідування яких віднесено до підслідності ДБР; використання гласних і негласних штатних та позаштатних працівників на підставах та в порядку, встановлених законом; розробка і затвердження методики розслідування окремих видів злочинів; вжиття заходів щодо відшкодування завданих державі збитків і шкоди, вжиття заходів для повернення в Україну з-за кордону коштів та іншого майна, одержаних внаслідок вчинення злочинів, віднесених до підслідності ДБР; доступ до інформаційних систем органів державної влади, самостійне створення інформаційних систем, організація забезпечення особистої безпеки осіб рядового і начальницького складу, державних службовців ДБР, захист осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, від протиправних зазіхань; виконання запитів про надання правової допомоги, які надійшли від компетентних органів іноземних держав, розроблення пропозицій до проєктів міжнародних договорів України та забезпечення дотримання і виконання зобов'язань, взятих за міжнародними договорами України; здійснення співробітництва з поліцейськими та іншими відповідними органами іноземних держав відповідно до законів та міжнародних договорів України; забезпечення відповідно до законодавства дотримання режиму захищеної законом таємниці та іншої інформації з обмеженим доступом; звітування про свою діяльність та інформування суспільства про результати своєї роботи; здійснення інших повноважень» [2].

Тобто, можна констатувати, що повноваження, якими наділено ДБР відповідно до норм чинного законодавства повною мірою впливають на формування та реалізацію державної політики у сфері забезпечення національної безпеки і оборони нашої держави. Виконуючи свої функціональні обов'язки ДБР керується діючими нормативно-правовими актами прийнятими на основі Конституції України, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та іншими законами України [3].

Як вказує Р. М. Труба – колишній директор ДБР, більшість повноважень ДБР перейшла до даного органу безпосередньо від органів прокуратури, які тепер позбавлені всіх своїх слідчих функцій на користь ДБР. Також ДБР взяло на себе всі функції Військової прокуратури та слідчі функції Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки України і Національного антикорупційного бюро, які перебувають у межах його компетенції, тобто стосуються запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, які

вчиняються вищими посадовими особами, службовими особами Національного антикорупційного бюро України чи Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або військовими [4, с. 234-235]. З такою думкою науковця варто погодитись та підтримати.

Як вважає В.В. Долежан, специфіка компетенції ДБР зумовлена двома факторами – правовим статусом посадових осіб, які обвинувачуються у вчиненні злочинів (від екс-президента України до інших посадових осіб, які посідають більш-менш відповідальне місце у службовій ієрархії) згідно із частиною 4 статті 216 Кримінального процесуального кодексу України [1], а також характером і тяжкістю правопорушень [5, с. 16]. Ось чому саме ці два критерії дозволяють розрізнити компетенцію ДБР і компетенцію інших правоохоронних органів – Служби безпеки України, Національної поліції, слідчих органів, що здійснюють розслідування порушень податкового законодавства, детективів Національного антикорупційного бюро України.

В аспекті визначення напрямів його роботи одним із позитивних моментів діяльності ДБР, на думку О.В. Вакарової [6] є прийнята Стратегічна програма діяльності ДБР на 2017-2022 роки [3]. Означені заходи мають забезпечувати: спрямування діяльності ДБР на реалізацію визначених завдань у сфері правоохоронної діяльності з метою зміцнення конституційного правопорядку в державі; дотримання законності в діяльності ДБР; підтримання умов, які перешкоджають використанню ДБР з метою обмеження прав і свобод громадян або з поваленням конституційного ладу, ліквідацію органів влади чи перешкоджання їх діяльності, а також в інтересах певних осіб, політичних партій, громадських організацій; попередження та недопущення порушень прав та свобод громадян України, також захист їх законних інтересів; врахування громадської думки, пропозицій громадян та громадських організацій стосовно обговорення ухвалення рішень з питань компетенції ДБР у правоохоронній сфері з метою зміцнення конституційного ладу в державі; виділення, відповідно до вітчизняного законодавства, у необхідній кількості та раціональне використання бюджетних коштів, з метою утримання і функціонування ДБР; використання за цільовим і функціональним призначенням державного майна, наданого в управління ДБР; своєчасна, повна і достовірна інформація для суспільства про діяльність ДБР; забезпечення відповідності ДБР вимогам законодавства України, нормам міжнародного права, реальній криміногенній обстановці, завданням підтримки правопорядку, відповідно до компетенції ДБР [6, с. 171-172].

Вважаю, що ДБР відбувся як орган, адже здійснює розслідування кримінальних проваджень та поступово набирає обертів, про що свідчить прогресивна звітність роботи даного органу за 2019-2020 р.р.

Так, аналізуючи показники за 2019 р. ДБР зареєструвало 34 366 заяв та повідомлень про кримінальні правопорушення, а в 2020 р. вже 12 776 заяв. Якщо у 2019 р. ДБР проводило досудове розслідування у 37 128 кримінальних провадженнях, то у 2020 р. цей показник становив вже 43 271 провадження. При цьому в перший рік роботи ДБРоголошення про підозру отримали 7 960 осіб, у 2020 р. вже 3 945 особи. Однак кількість обвинувачених осіб, справи яких передали до суду: у 2019-му - 3 017 осіб, у 2020-му - 3 603 осіб. До суду у 2019 р. було направлено 3 017 обвинувальних актів про визнання винуватості, а у 2020 р. вже 3 305. Обвинувальний вирок суду набрав законної сили стосовно 1 016 та 1 267 осіб відповідно. У 2019 р. був встановлений розмір збитків на 4,3 млрд грн та відшкодовано лише на 5,3 млн грн. У 2020-му ці показники ще були порівняно скромніші, так встановлено збитків на 415,6 млн грн та відшкодовано 19,9 млн грн. [7].

Проаналізувавши повноваження Державне бюро розслідувань України можемо зробити висновок, що даний орган наділений правами та обов'язками, які пов'язані із запобіганням, виявленням, припиненням, розкриттям та розслідуванням злочинів, проведенням оперативно-розшукових заходів, участь в державній політиці у сфері протидії злочинності та міжнародному співробітництві, що в сукупності сприяє формуванню та реалізації державної політики у сфері забезпечення національної безпеки і оборони держави.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9-10. № 11-12. № 13. Ст. 88.

2. Про Державне бюро розслідувань : Закон України від 12.11.2015 р. № 794-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 6. Ст. 55.
3. Стратегічна програма діяльності Державного бюро розслідувань на 2017-2022. URL: https://dbr.gov.ua/assets/files/diyalnist/program17-20_web.pdf.
4. Труба Р. М. Компетенція Державного бюро розслідувань. *Підприємство, господарство і право*. Київ, 2019. № 11. С. 234–239. URL: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2019/11/41.pdf>.
5. Долежан В.В. Проблеми компетенції Державного бюро розслідувань: *матеріали міжнар. наук.-практ. конф.*, (м. Одеса, 16 червня 2018 р.) Одеса. 2018. С. 15–17.
6. Вакарова О. В. Конституційно-правовий статус правоохоронних органів: сучасні підходи : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.02. Ужгород, 2019. 260 с.
7. Результати роботи ДБР у 2019-2020 роках : Слово і діло. Аналітичний портал. URL: <https://www.slovoidilo.ua/2021/02/26/infografika/suspilstvo/rezultaty-roboty-dbr-2019-2020-rokax>.

УДК 342

САМОЙЛОВИЧ А.А., старш. викладач
Білоцерківський національний аграрний університет

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ У МИТНІЙ СФЕРІ

У тезах визначаються шкідливі для держави наслідки корупції у митній сфері, а також окремі причини та умови корумпованості у митній сфері в Україні та деякі шляхи запобігання корупції у ній.

Ключові слова: правопорушення, корупція, запобігання корупції, профілактика, митна служба.

В усі часи існування України у різних суспільно-економічних формаціях корупція набувала нездорової сили в управлінських відносинах та негативно впливала на економічну ситуацію. В нашій час в умовах Європейської інтеграції та взаємодії зі світовим товариством запобігання корупції в Україні набуває особливого значення, оскільки зрозуміло, що ефективні заходи у боротьбі з корупцією покращать економічний стан держави, збільшать інвестиційні надходження, посприяють нормальним управлінським відносинам у вигляді довіри до органів держави та місцевого самоврядування.

На законодавчому рівні, корупція – використання особою, зазначеною у частині першій статті 3 Закону України «Про запобігання корупції», наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у частині першій статті 3 цього закону, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей [4]. А виходячи з пункту «е», ч. 1 вказаного Закону суб'єктом на якого поширюється дія Закону являються посадові та службові особи органів, що реалізують державну митну політику.

Для отримання об'єктивної оцінки наявності та рівня корупції, ефективності заходів, спрямованих на його зниження, з'ясування причин і умов, що сприяють поширенню корупції, Головним управлінням внутрішньої безпеки запроваджено проведення системних соціологічних опитувань. В антикорупційній діяльності Державної митної служби України задіяні комп'ютерні поліграфи (детектори брехні), які використовуються як допоміжні засоби в роботі з персоналом для недопущення прийняття на роботу осіб, що мають на меті особисте збагачення, для профілактики протиправних дій, а також для встановлення істини щодо неправомірної вигоди й інших порушень під час проведення службових перевірок і розслідувань. Значну увагу приділено впровадженню системного контролю за діями працівників із боку органів вищого рівня та підрозділів внутрішньої безпеки. Встановлено нові вимоги до осіб керівного складу щодо їхньої особистої ролі в роботі із профілактики, виявлення та припинення корупційних діянь, а також усунення передумов для їх учинення. До керівників, які допустили послаблення контролю за виконанням законодавчих і відомчих нормативних актів, чим створили передумови для скоєння підлеглими правопорушень, уживаються заходи дисциплінарного впливу та розглядається питання про відповідність займаним посадам [1, с. 36].

ЗМІСТ

Столбецька С.Б. Студентоцентризований підхід при формуванні готовності майбутніх перекладачів до здійснення аграрних перекладів.....	3
Ігнатенко В.Д. Навчально-стратегічна компетентність як важлива складова професійної компетентності майбутнього перекладача.....	4
Тимчук І.М., Погоріла С.Г. До проблеми соціально-психологічної адаптації студентів першого курсу факультету права та лінгвістики.....	6
Marchuk V.V. Value orientations dynamics of agrarian high school students.....	8
Носенко М.М. С-Test як засіб діагностики і контролю іншомовних мовленнєвих компетенцій студентів-філологів.....	9
Синельникова І.С. Сервіс Quizlet на заняттях з аграрного перекладу.....	11
Ордіна Л.Л. Естетична спрямованість освіти і виховання в Києво-Могилянській академії ХVІІ ст.....	12
Резнік В.Г. Роль та функції самооцінювання у системі стратегій навчання німецької мови як другої іноземної студентів-філологів.....	14
Чернишук Ю.І. Інноваційні методи вивчення іноземних мов за професійним спрямуванням в немовних вищих навчальних закладах.....	15
Дем'яненко О. О., Чернобров Ю. А. Науково-дослідницькі стратегії навчання з «Історії зарубіжної літератури»: на перетині філологічних і методичних розвідок.....	17
Береговенко Н.С. Особливості перекладу семантичної категорії дієслів на означення переміщення за допомогою засобів пересування в романах Джоан Роулінг «Гаррі Потер».....	19
Велика К.І. Здійснення перекладу сільськогосподарських термінів у науково-технічних текстах.....	22
Михайленко О.О. Роль еквівалентності та адекватності у визначенні якості перекладу.....	24
Рейда О.А. Принципи класифікації термінології ветеринарної медицини у сучасній англійській мові.....	26
Карпенко С.Д. Ukrainian Fairy Tales in the paradigm of traditional and modern research.....	27
Зінінська А.П. Директиви в давньоанглійській мові.....	29
Цвид-Гром О.П. Латинські запозичення у словниковому складі української мови: до проблеми класифікації та шляхів проникнення.....	31
Пилипенко І.О. Полісемія в аспекті перекладу з англійської на українську мову.....	33
Демченко Н.С. Семантична характеристика англійських неологізмів під час пандемії COVID-19.....	34
Колісник М. Ю. English Agricultural Idioms and their Ukrainian Equivalents.....	35
Ковальчук І.В. Розвиток міжнародної інформаційно-інноваційної діяльності аграрної сфери як фактор глобального економічного зростання.....	38
Мельник В.О. Щодо питання кодексу кращих сільськогосподарських практик.....	41
Прокопець О.І., Настіна О.І. Правовий зв'язок раціонального використання та охорони земель сільськогосподарського призначення.....	43
Пахомова А.О. Особливості правової охорони нових сортів рослин.....	44
Нікітенко О.І., Крижанівська О.В. Екологічна безпека довкілля в Україні.....	45
Ярмоленко Ю.В. Особливості розвитку спільної аграрної політики.....	47
Яремчук В.О., Настіна О.І. Правовий зв'язок раціонального використання та охорони земель сільськогосподарського призначення.....	49
Курчин О.Г. Специфіка патентування Сполучених Штатів Америки.....	50
Ломакіна І.Ю. Роль міжнародного співробітництва в системі медичного права.....	51
Білоус Р.С., Настіна О.І. Конституційно-правові особливості захисту права власності на землю територіальних громад.....	52
Поляруш-Сафроненко С.О. Правове регулювання добровільного приєднання до об'єднаних територіальних громад.....	53
Бровко Н.І. Проблемні питання реалізації прав та законних інтересів суб'єктів господарювання.....	55
Аргат Я.П., Ярмоленко Ю.В. Розуміння сутності правової категорії «право людини на життя» і «право людини на сім'ю»: їх невід'ємна взаємозалежність.....	57
Макарчук В.В. Державне бюро розслідувань правоохоронний орган із забезпечення державної політики у сфері національної безпеки і оборони держави.....	58
Самойлович А.А. Деякі питання запобігання корупції у митній сфері.....	61
Мельник Л.М., Грек І.М. Антивакциноз як рух: короткий історичний екскурс.....	62
Росавіцький О.О. Історичні аспекти розвитку правової системи Англії.....	64
Малишко І.В. Правове регулювання державної інформаційної політики.....	65
Мельник О.Г. Теоретичні аспекти боротьби з корупцією в аграрному секторі.....	66